

slaget, med et andet Ord, „erhvervsmæssig“ have bevirket, at visse Medlemmer have udtalt Tvivl om, hvorvidt Lovforslaget angib deres Virksomhed eller visse Virksomheder som Markarbejde i Landbrug o. l. Jeg maa i den Henseende sige, at alle, hvad den højtærede Minister har spurgt om, maa mit Svar bekræfte. Netop det, som den højtærede Minister forudsatte, er Lovforslagets Mening med Hensyn til Definitionen af Arbejdsgivere. Jeg tvivler ikke paa, at det skal lykkes os at tilvejebringe et Forslag til 3dje Behandling i den Retning, som den højtærede Minister ønskede. Hvad Bygninger i Købstæder og paa Landet angaar, var den højtærede Minister ikke enig i, at der skulde gøres Forskel mellem dem, idet han ønskede alle Bygningsarbejder paa Landet optagne. Der har været en Utilbøjelighed til at indføre Ansvarligheden ogsaa for de smaa Bygninger paa Landet, og jeg tror ikke, at det vil være let at overvinde denne Utilbøjelighed; men vi have da en anden Vej, som vi kunne gaa over for denne store Uenighed mellem „By og Land“, som det ærede Medlem for Højens (Wulff) opstillede i saa mange forskellige Variationer om det Faktum, at der er stillet Forslag om, at naar man bygger et hvilket som helst Hus i en Købstad, er vedkommende Arbejder under Forsikringsloven, men derimod ikke, naar det bygges paa Landet og kun har 1 Etage. Vi kunne komme ud over det ad den Vej, at vi heller ikke i Købstæderne medtage de Arbejdere, som arbejde paa en enetages Bygning. Men Sagen er den, at en Arbejdsgiver i Købstaden bygger snart 2, 3, 4, snart enetages Huse, og han vil som Følge deraf altid forsikre sine Arbejdere, medens det blev gjort gældende i Udvalget, at der dog var Arbejdsgivere eller Haandværkere paa Landet, der kun beskæftigede sig med Opførelsen af saadanne smaa Bygninger, og de ville altsaa kunne blive fri for at forsikre deres Arbejdere, naar Loven fastsætter denne Grænse for disse formentlig usfarlige Byggeforetager. I øvrigt indeholdt de udenlandske Love paa dette Omraade lignende Indskrænkninger for Landbygninger, saa at det kan ses, at den samme Vanskelighed, man her har paa dette Omraade, har man ogsaa haft andetsteds. Endelig udtalte den højtærede Minister nogle Ord om private Arbejdsgivere i Bygningshaandværket. Vi ere der af den Mening, at der dog bør være en Grænse, hvor den, som undlader at benytte en professionel Arbejdsgiver som Mellemedlem mellem sig og sine Arbejdere, maa træde i den professionelle Arbejders Sted; men om denne Grænse er sat for

langt ned ved at sætte den til de 6 Dage, skal jeg ikke afgøre. Den norske Lov gaar ganske vist langt videre i den Retning, saaledes at man maa sige, at det efter den norske Lov maa være virkelig bethdeligere og store Byggeforetager, som den paagældende Privatmand har paataget sig uden en professionel Arbejdsgivers Mellekomst, og det vil i saa Tilfælde naturligvis være langt rimeligere at lade ham træde i den professionelle Arbejdsgivers Sted med Hensyn til Forsikringspligt, end det er, hvis han kun benytter en enkelt Arbejder nogle faa Dage. Vi ville da ogsaa overveje dette Spørgsmaal inden tredje Behandling; men det har for Resten sikkert ingen stor praktisk Betydning. Det ærede Medlem for Fredensborg (S. Hage) spurgte, hvorvidt Arbejde med en Damplov vil komme ind under Loven, og jeg skal dertil tillade mig at svare, at for saa vidt Arbejde med Damplov er under Fabriktilsyn, ville ogsaa de Folk, som blive satte til at benytte denne Damplov, være under Loven. „Den tekniske Del af Virksomheden“ er det Udtryk, som er benyttet i forskellige andre Lovgivninger paa det Omraade. Vi havde i Fjor foreslaaet Udtrykket „legemligt Arbejde“; men det mødte en vistnok berettiget Modstand fra den højtærede Indenrigsministers Side, og vi have derfor ment at være paa den sikre Side, naar vi benytte det samme Udtryk, som man andetsteds har ment, var det rigtige og udtømmende i Modsetning til den merkantile Del af Virksomheden. Jeg skal i øvrigt tilføje, at hvis der skulde være nogen Tvivl, vil Arbejdsraadet være i Stand til at yde den paagældende Oplysning om, hvorvidt de Arbejdere, som arbejde i en vis Del af hans Virksomhed, høre ind under Loven, eller ej. Til det ærede Medlem for Søbjerg (Bluhme) vil jeg sige, at vi — hvad jeg nylig udtalte til den højtærede Minister — ville gøre os Umage for at tydeliggøre Bestemmelsen om, hvad der skal forstås ved en Arbejdsgiver. Som jeg før udtalte, falder vor Mening paa dette Punkt altsaa ganske sammen med den, som den højtærede Indenrigsminister fremsatte. Hvad den udmærkede Kvinde angaar, som det ærede Medlem benytter til sine Arbejder, vil jeg sige, at hun efter vort Forslag gerne maa bygge; men hun maa kun ikke bygge to-Etages Huse; det maa hun i alt Fald ikke, med mindre det ærede Medlem assererede hende. (Udførelse af Bluhme). Ja, det var jo en Kvinde, som forstod sig paa saa mange Ting, at jeg kom til at tænke paa den Koffentrappe, der samtidig kunde benyttes som Stige og Strygbrædt. Vi have ikke tænkt paa at afholde hende fra